

SUPERVETERAN BJØRN SCHJETNE

Av Karl H. Brox

57 år er gått siden Bjørn Schjetne (83 i august 2003) ble medlem av TT og dro til fjells for første gang. Siden har han vært en trofast vandrer og må utvilsomt kalles superveteran. Undertegnede kjenner i hvert fall ingen andre som har tilbrakt 50 påsker på rad på Gjevilvasshytta ...

Bjørn er kanskje ikke det mest kjente av TTs medlemmer blant folk flest. Men vi som tilhører foreningens "indre sirkler" vet godt hvem han er. Ja, på sin egenartede måte hører han også selv til der, selv om han aldri har utmerket seg med tillitsverv. For han er en beskjeden kar, uten store ord og fakter. Men han hører med blant dem som alltid møter opp på generalforsamlingene, og ære være ham for det - for der burde adskillig flere enn de omlag 30 som pleier å være til stede møte opp for å gi uttrykk for sin mening om foreningens drift. Årsberetning og regnskap er riktignok adskillig mer trivielt enn en real fjelltur, men like fullt viktig å interessere seg for i en medlemsorganisasjon. Og, for å ha sagt det også: Bjørn har tatt sine tak på utallige dugnader og fortjener foreningens takk for det. For også dette er en type aktivitet som er viktig i en organisasjon som vår, der mye av virksomheten må bygges på frivillig innsats.

Bjørn Schjetne er født i Trondheim og arbeidet til han gikk av med pensjon som elektriker hos elektrofirmaet Fjeldseth AS. Turinteressen hadde han imidlertid inne allerede lenge før han begynte der som lærling da han var 17 år gammel.

- Far var flink til å ta med seg broren min, Øystein, og meg på turer i Bymarka. Det var der vi lærte å bli glade i å ferdes ute både sommer og vinter, forteller han.

Fjellturen ble det imidlertid ikke før krigen kom til landet i 1940. Men ferden gikk også i krigsårene ofte til Bymarka, hvor familien hadde leid en hytte i nærheten av Stykket.

*Bjørn Schjetne i Trollheimen.
Foto: Jonny Remmereit*

Da freden igjen senket seg over landet var han blitt 25 år, og for både ham og broren sto det nå klart at de ønsket seg lenger avsted. Kort sagt, fjellet lokket.

I 1946 meldte de to brødrene seg inn i TT og dro avgårde. Ferden gikk til Trollheimen, hvor de som så mange andre førstegangsvandrerer tok for seg trekanten. Fire år senere gjennomførte de sin første påsketur, i Sylene, og siden har Bjørn vært en årvisst vandrer og gjest på TT-hyttene, først og fremst i Trollheimen hvor han trives best. Faktum er at han siden 1951 har tilbrakt hver eneste påske der, med Gjevilvasshytta som hovedbase. Etter at broren giftet seg i 1954 har mange, for ikke å si de fleste av turene blitt gjennomført uten følge,

men ifølge Bjørn gjør ikke det noe, det er så mange trivelige mennesker å treffe og alltid noen å snakke med.

- Det er i hvert fall adskillig bedre enn alternativet, som hadde vært å være i byen, sier han.

Tidligere gjennomførte han i mange år en fast vartur i Sylene, knyttet til pinsen og/eller Kristi Himmelfartsdag, men etter hvert er det bare blitt Trollheimen, særlig etter at han på 1970-tallet begynte å delta i arbeid på Jøldalshytta og Trollheimshytta sammen med Toralv Aune og Erik Hansen. Dugnadene ble én av mange årsaker til å dra til fjells, og en del av Bjørns sosiale nettverk. Men han har også fortsatt å gå, og en av hans faste sommerturner var lenge Jøldalen-Trollheimshytta-Kårvatn-Innerdal. Egentlig finnes det knapt en rute i Trollheimen som han ikke har gått. - Toppene har det imidlertid i grunnen aldri interessert meg så mye å komme opp på, forteller han. Likevel har jeg da vært på noen av dem - på Snota for eksempel, også vinters-

tid en del ganger.

- Hva er det som trekker deg til fjells?

- Det er flott natur og hyggelige mennesker. Ikke minst setter jeg pris på at det til fjells ikke er forskjell på folk. Du kan være direktør, søppelkjører eller elektriker, men i fjellet stiller alle likt. Her er det dine egenskaper som fjellvandreren og turmenneske som teller, ikke hva du tjener eller gjør i dagliglivet.

- Og du trives fortsatt på Gjevilvasshytta etter så mange år?

- Jeg har alltid likt meg der og gjør det fremdeles. Etter at jeg ble pensjonist har jeg også tilbrakt hele påsken der, fra "palmelørdag" - tidligere begynte turen først onsdag. En glede er det å se at så mange unge mennesker søker til fjells, for fjellet er en viktig kilde til god form og helse.

Akkurat det er Bjørn Schjetne selv et godt eksempel på. Snart 83 år gammel er han fremdeles sprek og tar seg innover til Gjevilvasshytta for egen maskin. - Jeg brukte

Bjørn i solveggen på Gjevilvasshytta. Foto: Jonny Remmereit

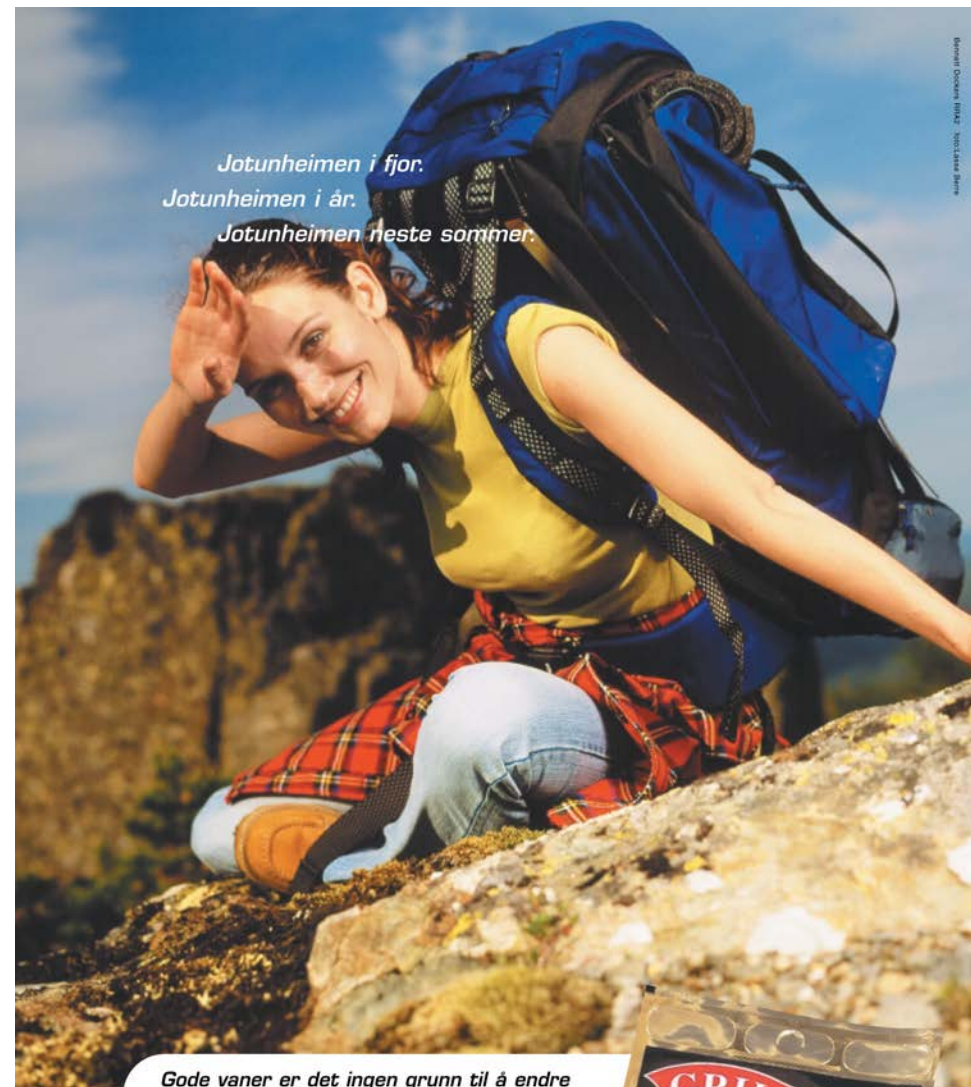

tre timer på turen siste påske, ser ingen grunn til å forhaste meg - jeg foretrekker å nyte turen og landskapet, sier han og legger til at han vil bruke Gjevilvasshytta så lenge han kan. - Når man som jeg bor midt i byen er det en herlig motvekt å komme seg til fjells, men jeg er ikke så modig på langturer lenger. Forleden sommer gikk jeg fra Jøldalen til Gjevilvasshytta, men nå blir det helst dagsturer. Alderen krever tross alt sitt, vet du, men det er viktig å komme seg ut og holde på som best man kan. Jeg har i hvert fall ikke angret på en eneste av mine dager i fjellet, sier Bjørn Schjetne, en av TTs desiderte veteraner.

*Superveteran Bjørn Schjetne har feiret påske i Trollheimen mer enn femti ganger på rad.
Foto: Jonny Remmereit*

Bjørn på mai-skitur på Svarthamran i 1976. F.v. Bjørn, Ragnar H. Nilsen og Jorun Svingen. Foto: Erik Stabell

*Jotunheimen i fjor.
Jotunheimen i år.
Jotunheimen neste sommer.*

Gode vaner er det ingen grunn til å endre

Mest kjøpt. År etter år.